

I: Eerste kwestie

Op 30 april 2016 kunnen wij niet anders dan vaststellen dat in de 117 jaren beschaving sinds de geboorte van Juliana van Oranje Nassau, later gekroond tot Juliana der Nederlanden, beter bekend als Ónze Vorstin, in de directe omgeving van het Willy Dobbplantsoen te Olst - gevoelsmatig toch ook al sinds mensenheugenis een plaats waarvan het historisch belang niet te negeren valt – voor elkaar is gebokst dat de gemeenschap haar schaarse middelen rücksichtslos steekt in het onderhouden van een Openbare Bibliotheek, Veerpont-Met-Stuurman én Stuurloos Theater.

Publieke voorzieningen vertegenwoordigen een enorme waarde, zelfs een brutale populist zou zulks nauwelijks durven ontkennen, en al helemaal boven iedere twijfel verheven is dat de betekenis van sommige zaken onmogelijk in geld uit te drukken valt. Soms, echter, valt de waarde van een en ander exact samen met de kosten die de overheid maakt, en in dat geval ben je naast belastingbetaler al snel spekkoper. Immers, slechts voldoende extra managementlagen, peperdure reorganisaties en herziene aanvullingen op beleidsplannen maken dat het een ambtenarenapparaat voldoende duizelt om zúlk zwalkend beleid met enige precisie ten uitvoer te kunnen brengen; investeringen die zonder twijfel te allen tijde rendabel blijven.

En alsof dat nog niet genoeg publieke beschaving is: huisvesting, dagelijks onderhoud en medische zorg in zwakkerenvoorzieningen én op de kinderboerderij zijn 's hedendaags ook toegankelijk voor de Alpaca en andere vormen van uitheems, spugend wild - het mag wat kosten, mensen.

II: Tweede kwestie

Op 30 april 2016 kunnen wij niet anders dan vaststellen dat in de 36 jaren beschaving sinds de abdicatie van Ónze Vorstin, eerder gekroond tot Juliana der Nederlanden, dáárvoor nog ter wereld gekomen als Juliana van Oranje Nassau, in de directe omgeving van het Willy Dobbplantsoen te Olst - gevoelsmatig toch ook al sinds mensenheugenis een plaats waarvan de culturele allure niet te negeren valt – het traditioneel langstreckende defilé aan lengte, pracht, praal, militaire eer en machtsvertoon verloren heeft, om over spierkracht en potentie nog maar te zwijgen. Het trekt niet eens langs, het staat hier maar wat, met vertwijfelde gezichten op de gebogen ruggetjes. En de majestueuze hoogheid naar wie eens gewuifd kon worden, wordt thans belichaamd door een boom.

III: Vertwijfeling...

Hoe heeft het ondanks onze zuinige volksaard en ons Calvinistisch koninklijk huis toch kunnen komen tot deze twee verschrikkelijke uitwassen? Zijn wij niet langer in staat tot het bezigen van gezonde matigheid? Hoe is het mogelijk dat de kop der overheid zo ver boven het maaiveld uitsteekt, en wij tot ver voorbij ons middel in de klei zijn gezakt? Moeten wij ons niet verschrikkelijk schamen?

IV: ...Ende hoop!

Geenszins, beste heren, integendeel! Zie ons hier toch eens de draak steken met onszelf, gewapend met weinig meer dan een ridicul excuus voor een stevige borrel om tien uur 's ochtends. Is dat geen zoete wraak op die keurige maatschappij van ons? En lachen wij op onze beurt ook maar liever de maatschappij eens vriendelijk toe, als de volkswil of het publiek bestuur zich te buiten gaat?

Dit samenzijn ter ere van Juliana, moeder der natie, permitteren ik mij in de geest van Bernhard, opgeteld toch ook vader van minstens een halve natie, die iedere ochtend ontbeet met tenminste een glas roze champagne. Dat is nog eens manmoedig optreden tegen de maatschappij, en hij deed dat zonder van het randje te vallen. Wie daartoe in staat is, windt zich niet met een zuinig mondje vol matigheid op over Julianabomen die voor koningin doorgaan, ouderen in verzorgingstehuizen, Alpaca's, échte vluchtelingen, ordinaire gelukszoekers, eventueel besneden moslima's met of zonder hoofddoek, maar in Bernhards geest denkt hij: het neukt anders heerlijk!

Liggen afstomping en desinteresse dan niet op de loer? Wordt dan nergens intern mee geworsteld? Jazeker wel, bijvoorbeeld met het feit dat Erdohan zichzelf tijdens het pijpen steevast foutief voorstelt als Erdochgan, en daarmee wel eens een machtig staatshoofd zou kunnen beledigen.